

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VIII.20.421/2019/9. szám
A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke
. Gyarmathy Judit előadó bíró
. Csesznok Judit Anna bíró
A felperes: felperes
A felperes képviselője:
. Ábrahám László ügyvéd
Az alperes: alperes
Az alperes képviselője:
Dr. Izsák Péter ügyvéd
Az alperesi beavatkozó:
Alperesi beavatkozó
Az alperesi beavatkozó képviselője:
Dr. Jakab Tamás ügyvéd
A per tárgya: sérelemdíj megfizetése
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
felperes
A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Törvényszék 2.Pf.21.641/2018/6.
Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Járásbíróság 22.P.22.011/2017/42.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer), az alperesi beavatkozónak 38.100 (harmincnyolcezer-száz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 500.000 (ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes intézményben a 41 éves, 152 cm magas és 95 kg súlyú felperesen 2016. július 20-án idő előtti burokrepedés miatt császármetszést hajtottak végre, amelyet megelőzően epidurális

érzéstelenítést alkalmaztak. A műtét után észlelt, a lokális kezelésben részesített hasfalat érintő bőrgyógyászati elváltozás miatt bőrgyógyászati konzíliumot követően a felperest 2016. július 26. napján az alperes Bőrgyógyászati és Allergológiai Klinikáján látták el hasfali lágyrész-fertőzés miatt.

[2] Ezt követően a felperest 2016. július 26. napjától 2016. augusztus 27. napjáig az alperes Sebészeti Klinikáján kezelték a bőr- és a bőr alatti kötőszövetek egyéb meghatározott gyulladások okán. A felperesen az eredménytelen, váltott antibiotikus kezelés után két alkalommal hasi műtétet hajtottak végre az alperesi intézményben, majd az eredményes műtétet követően a fertőzés megszűnt és a felperest otthonába bocsátották. A felperes a bennfekvés ideje alatt RDS és antibiotikus profilaxis, valamint tocolyticus kezelésben részesült. A posztoperatív szakban uterotonikus, analgetikus, antibiotikus kezelésben, továbbá trombózis profilaxisban is részesült.

[3] A felperes feljelentésére indult büntetőeljárást a rendőrség megszüntette, mivel a kirendelt szakértők véleménye alapján a cselekmény nem bűncselekmény.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében kérte az alperest 5.000.000 forint sérelemdíj és annak járulékai megfizetésére kötelezni.

[5] Álláspontja szerint az alperes az egészségügyi ellátás során nem az elvárható gondossággal járt el, amelynek következtében a császármetszés műtéti hege elfertőződött. Előadta, hogy a császármetszés elvégzését követően a megfigyelő szobában a testének jobb oldalából, a has környékéről „kiesett valami”, és bár nem látta, hogy mi volt az, de úgy érezte, hogy a tárgyat fertőtlenítés nélkül visszahelyezték a testébe. Állította továbbá, hogy a helyiségben jelen lévő nővér - akinek személyét beazonosítani nem tudta - azt mondta, hogy: „pillanat ezt most visszateszem!”. Kifejtette, hogy ebből következően a műtétet követően a fertőzés azért alakult ki a testében, mert az alperes egyik alkalmazottja a testéből „kiesett” eszközt fertőtlenítés nélkül visszahelyezte. Rámutatott, hogy az eredménytelen antibiotikus kezelést követően két alkalommal is műtét elvégzése vált szükségessé, amely miatt a szükségeshez képest négy héttel tovább tartózkodott az alperes intézményben. Kiemelte, hogy amennyiben a császármetszést követő fertőzés lehetősége a császármetszés ismert műtéti szövődménye, úgy erről őt tájékoztatnia kellett volna az alperesnek, és álláspontja szerint ennek elmaradása is megalapozza a sérelemdíj iránti igényét.

[6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

[7] Álláspontja szerint nem bizonyított, hogy a császármetszés elvégzését követően a felperes testéből orvosi eszköz „kiesett”

volna, illetőleg valamely tárgyat fertőtlenítés nélkül „helyezték volna vissza” a felperes testébe. Kifejtette, hogy a kialakult fertőzés a császármetszés műtét egyik ismert szövődménye, az a leggondosabb ellátás mellett sem kerülhető el - különösképpen az elhízott betegnél. Hivatkozott arra, hogy a műtétet megelőzően tájékoztatta a felperest a műtét lehetséges szövődményeiről, amely általános és speciális tájékoztatást tartalmazó okiratot a felperes aláírt. Mindebből következően álláspontja szerint a felperes egészségügyi ellátása során a szakma szabályainak megfelelően járt el, és az általában elvárható gondosságot tanúsította.

- [8] Az alperesi beavatkozó ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte az alperessel egyező indokok alapján.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [10] Indokolása szerint a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem állapítható meg, hogy a császármetszést követően a megfigyelő helyiségben egy nővér a felperes jobb deréktájáról egy draint kisodort volna, és azt fertőtlenítés nélkül visszahelyezte volna a felperes testébe. A műtét során alkalmazott katéter jellegénél fogva a felperes testéből nem „eshetett ki”, illetőleg oda nem „helyezhető vissza”.
- [11] Kiemelte, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3. § (3) bekezdése alapján a felperest terhelte a jogsértés tényének a bizonyítása, amely kötelezettségének eleget tenni nem tudott. A felperes által kezdeményezett büntetőeljárás során készült orvosszakértői véleményt - amelyet a kirendelt szakértők a polgári perben is fenntartottak - a Pp. 182. § (3) bekezdése alapján aggálytalannak tekintette. E szakvéleményből indokolása szerint az következik, hogy az alperes a szakmai és etikai szabályokat, irányelveket betartva, az elvárható gondosságnak megfelelően járt el a felperes kezelése során, ezért szakmai szabályszegés, mulasztás nem áll fenn, így a felperes keresetét elutasította.
- [12] A felperesnek a szakértővel szembeni elfogultsági kifogása kapcsán arra utalt, hogy a kirendelt igazságügyi szakértők nyilatkozataik szerint magukat nem érezték elfogultnak, ezzel „ellentétes adat a perben nem merült fel, így a bíróság ezen nyilatkozatokat nem mérlegelhetette felül, a felperes kifogásai ezért helyt nem foghattak”. Erre figyelemmel a felperes új szakértő kirendelése iránti indítványa teljesítését - mint szükségtelent - mellőzte.
- [13] Indokolásában utalt az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.), valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezéseire.
- [14] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét -a per költségeire vonatkozó rendelkezés

pontosításával - helybenhagyta.

- [15] Kifejtette, hogy a császármetszést követően az alperesnél kialakult fertőzés következtében a felperes testi épsége, egészsége sérült, a gyógyulási folyamat elhúzódott, a felperes egészsége helyreállítása érdekében újabb két műtéti beavatkozás volt szükséges, ezzel pedig az alperes személyiségi joga sérült [Ptk. 2:43. § a) pont]. Utalt arra, hogy az Eütv. 244. § (1) bekezdés első fordulata és 244. § (2) bekezdése alapján az egészségügyi szolgáltatás keretében végzett ellátás során okozott kárért és a személyiségi jogsértésért az egészségügyi szolgáltató tartozik felelősséggel, illetőleg helytállással, a Ptk. szerződésen kívül okozott kárért való felelősségre vonatkozó szabályai alapján. Rámutatott, hogy a sérelmet szenvedő félnek elegendő azt bizonyítania, hogy a személyiségi jogsértés az egészségügyi ellátás során vagy azzal összefüggésben következett be, a gyógyintézet pedig abban az esetben mentheti ki magát a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a gyógyító, megelőző tevékenysége során az általában elvárható gondosságnak, az írott és íratlan szakmai követelményeknek, szabályoknak (protokollnak) megfelelően jár el, és a kár ennek ellenére következett be, vagy ettől függetlenül is ugyanúgy bekövetkezett volna.
- [16] Okfejtése szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget, hiszen a perben nem volt vitatott, hogy a felperes fertőzése, egészségi állapotromlása az alperes által nyújtott egészségügyi ellátás során következett be, illetve azzal összefügg. Mindezekre tekintettel az alperesnek kellett bizonyítania, hogy az ellátás során kialakult fertőzés megelőzése, illetőleg kezelése kapcsán az egészségügyi ellátásban részt vevőktől elvárható gondossággal, valamint a szakmai és etikai szabályok, illetőleg irányelvek betartásával járt el, és ennek ellenére következett be a fertőzés.
- [17] Utalt arra, hogy ennek megállapítása érdekében indokolt volt az igazságügyi szakértő kirendelése, nem kifogásolható a büntetőeljárás során kirendelt igazságügyi szakértő és társszakértő kirendelése sem. Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, amely szerint nem szükséges az ügyben új szakértő kirendelése, a perben nem kizárt szakértő járt el, ebből következően a szakértők szakvéleménye ítélezés alapjául szolgálhatott. Érvelése szerint a szakértők elfogultsága a felperes által megjelölt okból azért nem volt megállapítható, mert a kizárást csak objektív tények alapozhatják meg, a fél szubjektív érzetének relevanciája nincsen: a szakértő és az alperes intézmény szülészeti-nőgyógyászati klinikájának vezetője munkakapcsolata miatt több konferencián való közös részvétele nem utal a szakértő elfogultságára.
- [18] Mindemellett a szakvéleményt tartalma alapján is aggálytalannak találta. A felperes álláspontjával egyetértve kiemelte, hogy - eltérően a büntetőügyekre irányadó szabályoktól - a polgári peres eljárásban annak van jelentősége, hogy az alperes intézmény a

szakmai és etikai szabályok, illetőleg irányelvek betartása mellett, az ellátásban résztvevőktől általában elvárható gondossággal járt-e el. Hangsúlyozta, hogy az elvárható gondosság megtartása nem szakértői kompetenciába tartozó kérdés, hanem olyan jogi tény, amelyet az eljáró bíróságnak kell megállapítania, ezért ebből következően a szakértői vélemény önmagában azért nem aggályos, mert a szakértők az alperes elvárható gondosságának megtartottságáról abban nem nyilatkoztak.

- [19] Érvelése szerint a szakvéleményből és annak kiegészítéséből megállapítható, hogy az alperes az ellátás során a szakmai szabályokat és irányelveket betartotta, emellett az egészségügyi ellátásban résztvevőktől elvárható gondossággal járt el: a fertőzés megelőzése érdekében antibiotikumos kezelést alkalmaztak, majd a fertőzés ismertté válását követően további antibiotikumos kezelésben részesítették, az pedig nem az alperesnek róható fel, hogy a váltott antibiotikumos kezelés eredményre nem vezetett, és ezért a felperest több alkalommal is műteni kellett. A szakvélemény alapján arra is rámutatott, hogy bármilyen műtét - így a császármetszés - ismert szövődménye a fertőzés lehetősége, a fekvőbeteg ellátásban igen gyakori a műtét utáni suppratio, különösen az elhízott betegeken. Utalt arra is a szakvéleményre hivatkozással, hogy az alkalmazott preventív antibiotikumos terápia hatástalan is lehet, amelynek pontos biológiai indoka esetenként nem állapítható meg, valamint arra vonatkozóan sem merült fel adat, hogy a fertőzés megelőzése érdekében az alperes nem megfelelő szérumkoncentrációt alkalmazott volna.
- [20] Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy az orvos tanú vallomásából következően kizárt, hogy a császármetszés műtét elvégzését követően a felperes testéből az odahelyezett orvosi eszközt a felperest ellátó nővér „kisodorta” volna, illetőleg azt fertőtlenítés nélkül visszahelyezte volna. Mindebből következően a felperes által állított tényt nem találta bizonyítotttnak, ezért azt sem, hogy az alperes a felperes egészségügyi ellátása során nem a tőle elvárható gondossággal járt volna el.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [21] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.
- [22] Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 177. § (3) és (6) bekezdésére, illetve a 182. § (3) bekezdésére hivatkozott.
- [23] Sérelmezte, hogy az ítélezés alapjául elfogadott szakvéleményt készítő szakértő kirendelésére olyan módon - a Pp. 177. § (3) bekezdésének megsértésével - került sor, hogy a szakértő személyében a peres felek nem állapodtak meg, és ennek tárgyában a felek meghallgatására sem került sor, holott a felperes a kirendelt szakértővel szemben a szakmai szabályszegés hiánya miatt már

megszüntetett büntetőeljárásban is elfogultságot jelentett be, a szakértőnek az alperes munkatársaival rendszeresen közös nőgyógyász konferencia szervezése és azon való részvétele miatt. Utalt arra, hogy a Pp. 177. § (6) bekezdésének és 182. § (3) bekezdésének a megsértésével nem került sor a perben másik szakértő kirendelésére, holott hivatkozott a szakértő elfogultságára és azt részletesen indokolta is.

- [24] Kifogásolta, hogy a polgári perben hozott ítéletet a büntetőjogi felelősség tárgykörében, a büntetőeljárás szabályai és kritériumai szerint készített igazságügyi szakértői véleményre alapították. Állította, hogy nem oldották fel a büntetőjogi és a polgári jogi felelősség szabályai közötti különbséget, nevezetesen azt, hogy a büntetőeljárásban a szakmai szabályok megszegése, míg a polgári peres eljárásban az Eütv.-ben rögzített elvárható gondosság elvének megsértése alapozza azt meg.
- [25] Megjegyezte, hogy ebben a perben a büntetőeljárásban készített orvosszakértői vélemény a peres felek részére nem került kézbesítésre, csupán annak a lehetőségét biztosították, hogy az ügghöz csatolt nyomozati iratoknál azt a bíróság polgári peres irodáján megtekintethették. Állítása szerint tehát az ügyben nincs olyan szakértői vélemény, amely a jelen polgári ügy tényállására alapítottan, az eljáró orvosok magatartását az Eütv.-ben rögzített elvárható gondosság elvének való megfelelés szempontjából vizsgálta volna. Kifogásolta, hogy többszöri bizonyítási indítványa ellenére sem rendelt el igazságügyi orvosszakértői vizsgálatot az elsőfokú bíróság.
- [26] Előadta, hogy más túlsúlyos nők is átesnek császármetszésen, de annak előkészületeinél a bőrt minden esetben fertőtlenítik, ezért ha a fertőzés mégis a bőrön keresztül hatolt a szervezetbe, akkor az a fertőtlenítés felületességére utal. Rámutatott, hogy az újszülöttnél fertőzés nem jelentkezett, ebből pedig okszerűen következik, hogy a felperes elsődleges, a császármetszés után keletkezett sebfertőzését olyan baktériumok okozták, amelyek nagy valószínűséggel kórházi eredetűek, a gázgangréna fertőzést igazolták, és ennek következtében további orvosi ellátásra szorult.
- [27] Utalt arra, hogy a felperes eleget tett az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek, ellenben az alperes a mentesülését nem bizonyította.
- [28] Kiemelte, hogy a másodfokú bíróságnak a szakértő kirendelésével - helyesen: kizárásával - kapcsolatos álláspontja is téves, amikor arra hivatkozik, hogy azt csak objektív tények alapozhatják meg. Megjegyezte, hogy a rendszeresen megrendezésre kerülő szakértői kongresszus ténye egyébiránt megfelelő ilyen objektív ténynek minősül, amelynek alapján elvárható lett volna, hogy az első- és másodfokú bíróság elfogadja azt az álláspontot, hogy a szakértő kirendelése alapot ad az elfogultság megállapítására, és veszélyezteti a szakértői véleményekbe, az azok pártatlanságába vetett hitet és bizalmat, egyúttal alkalmas az igazságszolgáltatásba vetett hit és bizalom megingatására.

- [29] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.
- [30] Utalt arra, hogy a felülvizsgálati kérelemhez csatolt meghívó - mivel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincsen - nem vehető figyelembe a Pp. 275. § (1) és (2) bekezdései alapján.
- [31] Álláspontja szerint nem történt jogszabálysértés, mert a Pp. 177. § (6) bekezdése feltételes módon tartalmazza a más szakértő kirendelésének lehetőségét, és a bíróság ezt nyilvánvalóan nem látta szükségesnek a bizonyítás szempontjából, a Pp. 182. § (3) bekezdése alkalmazásának pedig elfogultságra hivatkozás alapján nincsen helye.
- [32] Megjegyezte, hogy a felperes jogszabályra hivatkozás nélkül sérelmezi, hogy a bíróság nem oldotta fel a büntető- és a polgári jogi felelősség szabályai közötti különbséget, amellyel kapcsolatban utalt arra, hogy az alperes eredményesen mentette ki magát az elvárható gondosság megsértése alól. Rámutatott, hogy a felperes meg sem kísérelte bizonyítani azon állítását, hogy a szülése után az oldalából valaki kilökött valamit, amelyet fertőtlenítés nélkül visszahelyeztek.
- [33] Az orvosszakértői vélemény kézbesítésével kapcsolatban, a Pp. 182. § (1) bekezdésének második mondatára hivatkozással kifejtette, hogy annak bemutatásáról kell a feleket értesíteni, amelynek a bíróság eleget tett, és az irattanulmányozásra a feleknek határidőt biztosított.
- [34] Kiemelte, hogy a szakértő nem jelentett be kizáró okot, a szakértők saját nyilatkozatuk szerint elfogulatlanok voltak, olyan releváns okot a felperes sem jelölt meg, ami a kizárást indokolttá tenné, így e körben sem történt jogszabálysértés.
- [35] Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében szintén a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [36] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [37] A Pp. 270. § (2) bekezdésének, valamint a 275. § (3) és (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.
- [38] A felperes a jogerős ítéletet kizárólag a szakértő kirendelésével, valamint a más szakértő kirendelésének hiányával kapcsolatos eljárási jogszabálysértésre hivatkozással támadta. A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 270. § (2) bekezdésének és 272. § (2)

bekezdésének megfelelően kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, a kérelemben megjelölt jogszabályhelyek alapján bírálta felül.

- [39] A Kúria mindenben egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy a felperesnek a szakértő kirendelésével kapcsolatos kifogásai alaptalanok. A Kúria utal arra, hogy az elsőfokú bíróság a 25. sorszámú végzésében a feleket a kirendelésre kerülő szakértő személyére vonatkozóan határidő kitűzésével nyilatkozattételre hívta fel, azaz a Pp. 177. § (3) bekezdésében írtak szerint eljárva a felek megállapodása hiányában, és a felek meghallgatását követően került sor a szakértők kirendelésére.
- [40] Alaptalanul sérelmezte a felperes felülvizsgálati kérelmében más szakértő kirendelésének az elmaradását. A Pp. 182. § (3) bekezdése értelmében más szakértő kirendelésére csak akkor kerülhet sor, ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, és a szakértő a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást nem adja meg. Mivel az eljárás során nem merült fel e rendelkezés alkalmazásának indokoltsága, jogszabálysértés ezzel kapcsolatban sem állapítható meg.
- [41] Az aggálytalan, megalapozott, szakmailag megfelelően indokolt igazságügyi szakértői vélemény megdöntésére a felperes által felhozottak nem alkalmasak. A felperes felülvizsgálati kérelemben írt hivatkozásával ellentétben a jogerős ítélet mindenben helyesen fejtette ki a büntetőjogi és a polgári jogi felelősség szabályai közötti különbséget, utalva arra, hogy a büntetőeljárásban a szakmai szabályok megszegése, míg a polgári peres eljárásban ezt meghaladóan az Eütv.-ben rögzített elvárható gondosság elvének megsértése alapozza azt meg. A Kúria a másodfokú bíróságnak azzal az okfejtésével is egyetértett, amely szerint a szakértői vélemény önmagában azért nem aggályos, mert a szakértők az alperes elvárható gondosságának megtartottságáról abban nem nyilatkoztak, mivel ez nem szakértői kompetenciába tartozó kérdés, hanem arról a bíróságnak kell határoznia. Helytállón állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az aggálytalan szakértői véleményből következően az alperes az ellátás során betartotta a szakmai szabályokat és irányelveket, továbbá - a felperes állításával ellentétben - az is megállapítható, hogy az egészségügyi ellátásban résztvevőktől elvárható gondossággal járt el. A felperes érvelésével ellentétben tehát ebből a szempontból sem volt a szakvélemény hiányos vagy aggályos. Egyetértett tehát a Kúria az ügyben eljár bíróságokkal abban, hogy ez okból sem volt helye új szakértő kirendelésének.
- [42] A Kúria utal arra, hogy a felperes szakértővel szembeni elfogultsági kifogásával kapcsolatban - külön végzés meghozatala nélkül - az első- és másodfokú bíróság álláspontját az ítéletben

megfelelően indokolta, a kizárás iránti kérelem alaptalanságára tekintettel jogszerűen mellőzték az ügyben más szakértő kirendelését. Az ügyben eljáró bíróságok részletesen megindokolták, hogy nem volt megállapítható a perben kirendelt szakértők elfoglaltsága, erre önmagában a közös konferencia szervezése és az azon való részvétel nem szolgáltat kellő alapot. A Kúria egyetértett a másodfokú bíróság érvelésével, amely szerint az elfoglaltsággal kapcsolatban a felperes szubjektív érzetének relevanciája nincsen, a szakértő kizárását ugyanis csak olyan objektív tények alapozhatják meg, amelyekből a szakértő elfoglaltságára lehet következtetni, ilyen viszont a perben nem merült fel.

- [43] Helyesen hivatkozott az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében arra, hogy a felülvizsgálati kérelem mellékleteként csatolt, ezzel kapcsolatos további bizonyítékok a Pp. 275. § (1) bekezdése alapján nem voltak figyelembe vehetők.
- [44] Utal arra a Kúria, hogy az felperes a szakvélemény kézbesítésének a hiányát úgy kifogásolta, hogy e körben adekvát eljárási jogszabályhely megsértését nem állította. Erre tekintettel felülvizsgálati kérelme - a Pp. 272. § (2) bekezdése alapján, a Kúria 1/2016. (II. 15.) PK véleményében foglaltakra tekintettel, a kötelező tartalmi kellékek hiányában - ezen hivatkozásai nem voltak érdemben vizsgálhatóak.
- [45] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a fertőzés bekövetkezésével kapcsolatban anélkül vitatta a jogerős ítéletben megállapított tényállást, hivatkozott a fertőzést okozó baktériumok kórházi eredetére, hogy e körben sem állította adekvát anyagi jogi vagy eljárási jogszabálysértést. Erre figyelemmel a Kúria e hivatkozást sem vizsgálhatta érdemben.
- [46] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, mert az megfelelt a felülvizsgálat tárgyává tett jogszabályoknak.

Záró rész

- [47] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes és az alperesi beavatkozó 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján meghatározott mértékű ügyvédi munkadíjból álló, az alperesi beavatkozó esetén általános forgalmi adót is tartalmazó felülvizsgálati eljárási költségét.
- [48] A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50. § (1) bekezdése alapján számított felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

[49] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. április 28.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyarmathy Judit s.k. előadó bíró, Dr. Csesznok Judit Anna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírószági ügyintéző

HM